

[Askjær Jørgensen]

nogle flere penge ud til erhvervslivet, rationaliserer de, og så producerer de noget mere med den samme arbejdskraft. Nå, ja, men det er så i orden, så får man altså en større produktion, og den forudsætter hr. Tinning jo også bliver afsat. Det vil altså sige, den giver indtægter, lige så vel som når man får indtægter fra Nordsøen. På en eller anden måde giver det altså gevinst. Det gør det.

Jeg skal glæde hr. Tinning med, at det var min sidste lektion til hr. Tinning for i dag.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg skal også holde mig til mine sidste bemærkninger og bare sige, at jeg tror ikke, denne helt generelle diskussion fører nogen steder hen, men jeg vil foreslå hr. Askjær Jørgensen at gøre to ting. Den ene er at læse den beskæftigelsesplan, vi har lavet. Den anden er at dokumentere virkningen af de tilskud til erhvervslivet. For selvfølgelig er det rigtigt, at også når der sker rationaliseringsinvesteringer og sådan noget, så bliver der produceret et eller andet. Men min pointe var netop, at hvis man vælger den anvendelse af de 10 mia kr., så sker der en stigning i arbejdsløsheden, dvs. et fald i muligheden for at producere de værdier, vi snakker så meget om. Det er det, der er hovedproblemet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, bestræber jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om forsøg med udsendelse af dagblade som lydavisere til blinde, svagsynede og andre læsehandicappede.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m. fl.
(Fremsat 9/11 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det forslag om forsøg med udsendelse af dagblade som lydavisere, der nu er fremsat af SF, rejser umiddelbart det spørgsmål, om der er behov for forsøg, og dernæst, om tidspunktet for et eventuelt forsøg er rigtigt valgt.

For så vidt angår det første spørgsmål er forslagsstillerne selv i bemærkningerne til forslaget inde på, hvad der allerede i dag findes af informationsmateriale, der er tilgængeligt for blinde og svagsynede, og jeg vil kort supplere forslagsstillerens oplysninger.

For det første kan jeg oplyse, at der her i landet findes ca. 10.000 blinde og svagtseende. Hvor mange der i øvrigt er læsehandicappede, har vi ikke tal på. Flertallet af de blinde og svagtseende er ældre, der er blevet synshandicappede i en relativt sen alder, og ca. 350 er børn.

Som forslagsstillerne nævner, er der mulighed for på nogle biblioteker at låne lokale lydavisere. Kulturministeriet har herom oplyst, at der pr. 1. november 1982 enten var igangsat eller var vedtaget til igangsættelse i begyndelsen af 1983 37 lydavisere i biblioteksregie, dækkende 46 kommuner. Lydaviserne produceres som nævnt i biblioteksregie og derfor under hensyntagen til bibliotekslovens krav om alsidighed, aktualitet og kvalitet. De lokale lydavisere udsendes én gang ugentlig på bånd af 60-90 minutters varighed. Det indlæste stof er fra de trykte lokalavisere og information fra de kommunale forvaltninger. Der sker en udvælgelse, men det, der tages med, indlæses i sin helhed uden at blive redigeret.

Ved lov nr. 250 af 27. maj 1981 om ændring af lov om folkebiblioteker m.v. blev der som bekendt åbnet mulighed for at yde statstilskud til lydavisere med 50 pct. af første års drifts- og etableringsudgifter. I 1981 blev